

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717200129
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2717200129.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, Česká republika, IČ: 000 01 350, právne zastúpený: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: J. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXA, XXX XX GL., o zaplatenie sumy 20.326,49 CZK (českých korún) s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 20.326,49 CZK (českých korún), spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 15.000,- CZK (českých korún) od 28.11.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 12.01.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20.326,49 CZK, úrok vo výške 18,90 % ročne zo sumy 15.000 CZK od 28.11.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 15.000 CZK od 28.11.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným Zmluvu o ČSOB aktívnom konte dňa 01.11.2011, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol bežný účet č. XXXXXXXXXX/XXXX. Následne žalovaný svojou žiadosťou č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.01.2012 požiadal o povolené prečerpanie k bežnému účtu. Na základe tejto žiadosti uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o úvere č. 0XXXXXXXR, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 15.000,- CZK formou povoleného prečerpania k bežnému účtu. Súčasťou zmluvy boli aj Podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu účinné odo dňa 01.10.2011. Úverový účet povoleného prečerpania bol otvorený ku dňu 26.01.2012. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 18,90 % ročne. Ďalej bol dohodnutý úrok z omeškania v zákonnej výške, teda vo výške REPO sadzby stanovenej ČNB zvýšenej o sedem percentuálnych bodov. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere riadne a včas a dostal sa do omeškania so splácaním. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca vyhlásil dňa 30.10.2015 úver za predčasne splatný. Žalovanému bola dňa 13.12.2016 zaslaná Predžalobná výzva na úhradu dlhu. Žalobca žalobou uplatnil sumu vo výške 20.326,49 CZK, ktorá pozostáva z istiny vo výške 15.000,- CZK, úroku vo výške 4.138,42 CZK (úrok vo výške 18,90 % ročne z dlžnej istiny od 29.04.2015 do 27.11.2016) a úroku z omeškania vo výške 1.188,07 CZK (úrok z omeškania z dlžnej istiny) od 03.07.2015 do 27.11.2016.

2. Okresný súd Skalica vydal dňa 06.07.2018 pod č. k. 5Csp/7/2017 - 119 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatiť žalobcovi sumu 20.326,49 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,90 % ročne zo sumy 15.000,- CZK od 28.11.2016 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 15.000,- CZK od 28.11.2016 do zaplataenia náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 144,70 eur a iných trov konania vo výške 45,- eur.

3. Žalovaný podal dňa 8.11.2018 odpor voči platobnému rozkazu č. k. 5Csp/7/2017 - 119 zo dňa 06.07.2018 v ktorom uviedol, že si nie je vedomý uzatvorenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX9R zo dňa 26.01.2012 a ani nedisponuje takýmto dokumentom a uvedený dokument nie je ani doložený medzi dokumentmi žalobcu. Nikdy nebol kontaktovaný právnym zástupcom žalobcu ohľadne výzvy k úhrade uvedenej pohľadávky.

Z dôvodu podania odporu voči platobnému rozkazu č. k. 5Csp/7/2017 - 119 zo dňa 06.07.2018, súd svojim uznesením č. k. 5Csp/7/2017-128 zo dňa 14.11.2018 zrušil daný platobný rozkaz v plnom rozsahu.

4. Žalovaný sa na vytyčené pojednávania dňa 11.04.2019, dňa 02.07.2019, dňa 05.09.2019, 14.11.2019 a 18.02.2020 nedostavil, okrem podaného odporu sa k podanej žalobe nevyjadril.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Výpisom z obchodného registra (č. I. 4 - 5), zmluvou o ČSOB aktívnom konte (č. I. 8), žiadosťou o poskytnutie úveru (č. I. 9 - 10), zmluvou o úvere (č. I. 11), výzvou k úhrade (č. I. 12), všeobecnými obchodnými podmienkami (č. I. 14 -19), sadzovníkom poplatkov a úrokov (č. I. 20), prehľadom účtu úveru (č. I. 21 - 85), výzvou k úhrade dlhu (č. I. 86) a zistil tento skutkový stav veci:

6. Zo zmluvy o ČSOB aktívnom konte zo dňa 01.11.2011 mal súd preukázané, že žalobca uzavrel v P. (Č. K.) so žalovaným zmluvu, ktorej predmetom bolo zriadenie a vedenie bežného účtu. V článku IV. zmluvy bolo uvedené, že žalobca sa zaväzuje na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania k účtu. V prípade splnenia stanovených podmienok ČSOB pre poskytnutie povoleného prečerpania účtu uzavrie ČSOB s majiteľom účtu Zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu. Vyhodnotenie žiadosti nebude spoplatnené podľa platného sadzovníku poplatkov ČSOB.

7. Zo žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 25.01.2012 mal súd preukázané, že žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania účtu č. XXXXXXXXX/XXXX do výšky 15.000 CZK.

8. Zo zmluvy o úvere č. 0XXXXXXX9R zo dňa 26.01.2012 mal súd preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania na jeho účte č. XXXXXXXXX/XXXX do výšky úverového limitu 15.000 CZK. Ďalej boli v zmluve uvedené výška úverovej sadzby 18,90 %, RPMN 25,85 %, sadzba úroku z omeškania REPO 7 % z čiastok, ktoré klient nezaplatil riadne a včas, celková čiastka vo výške 15.885,- CZK.

9. Z podania označeného ako „Posledná výzva k zaplataeniu dlhu“ zo dňa 08.09.2015 má súd preukázané, že žalobca vyzýval žalovaného k zaplataeniu dlhu, ktorý pozostáva zo sumy 1.922,92 CZK (splátka v omeškani spolu s úrokmi, úrokmi z omeškania a poplatkov) a 996,60 CZK (nepovolený záporný zostatok peňažných prostriedkov na platobnom účte).

10. Z podania označeného ako „Oznámenie o zosplatnení úveru“ zo dňa 02.11.2015 má súd preukázané, že žalobca oznámil žalovanému, že úver sa stal k 30.10.2015 predčasne splatným v celom rozsahu, pričom výška dlžnej sumy je vo výške 17.433,74 CZK. Ďalej žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 09.11.2015.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávani dňa 11.04.2019 uviedol, že žalobca trvá v plnom rozsahu na podanej žalobe, na daný prípad sa vzťahuje hmotné právo Českej republiky, nakoľko žalobca vykonáva svoju činnosť v ČR a nie na území SR. Žalobca so žalovaným uzatvorili zmluvu o bežnom účte, následne žalovaný v súvislosti s touto zmluvou požiadal o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania, ktoré bolo povolené vo výške 15.000 CZK. Zmluva o bežnom účte a zmluva o úvere boli zo strany žalovaného podpísané, žalovaný v súvislosti s týmto úverom vyplnil podrobne svoje údaje vrátane vlastného podpisu. Žalovaný tento úver využíval, prijímal na ňu platby mzdy a tiež využíval povolené prečerpanie. Od

04.05.2015 prestal žalovaný na uvedený účet robiť vklady a v súvislosti s tým mu bola zaslaná výzva na zaplatenie dlhu a oznámenie o zosplatnení, túto prevzal. Žalovaný dôkazmi nepreukázal, že by neuzavrel zmluvu o úvere.

12. Podľa bodu 1 druhá veta Všeobecných obchodných podmienok ČSOB, právne vzťahy medzi ČSOB a právnickou alebo fyzickou osobou pri poskytovaní služieb, produktov a uzatváraní bankových obchodov v rámci predmetu činnosti ČSOB sa riadi právom Českej republiky.

13. Podľa § 9 ods. 1 a 3 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom účastníci zmluvy môžu si zvoliť právo, ktorým sa majú spracovať ich vzájomné majetkové vzťahy, ak osobitný zákon neustanovuje inak; môžu tak urobiť i mlčky, ak nie je vzhľadom na okolnosti pochybnosť o prejavenej vôli.

14. Podľa Článku 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

15. V danom konaní ide o konanie s tzv. cudzím prvkom, ktorý je v tejto veci daný účastníkmi konania (žalobca je zahraničnou právnickou osobou so sídlom v Českej republike a žalovaný je štátnym občanom Slovenskej republiky s bydliskom na území Slovenskej republiky). V danom prípade súd posudzuje svoju právomoc a príslušnosť v zmysle ustanovení Nariadenia Rady č. 44/2001 právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keďže Slovenská republika a Česká republika sú členmi Európskej únie. Podľa Článku 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. V tomto spore žalovaný ako spotrebiteľ má trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky, čo bolo uvedené aj zmluve o úvere aj v zmluve o ČSOB aktívnom konte. Za tejto situácie je Okresný súd Skalica príslušný rozhodnúť o podanej žalobe. Podľa čl. 1 ods.1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, podpísaného v Ríme, ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom. Podľa čl. 3 ods. 1 Rímskej zmluvy, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorí si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť dostatočne spoľahlivo vyjadrená alebo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť. Z uvedených dôvodov súd na konanie použil relevantné právo Českej republiky, keďže si toto právo účastníci dohodli bod 1. všeobecných obchodných podmienok československej obchodní banky, a.s.,

16. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Sb. Obchodního zákonníku, smluvou o úvěru sa zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

17. Podľa ust. § 498 ObZ, strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devízovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinný vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

18. Podľa § 504 ObZ, dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůte, jinak do jednoho měsíce odo dne, kdy byl o jejich vrácení věřitel požádan.

19. Podľa § 273 ods.1 ObZ část obsahu smlouvy lze určit také odkazem na všeobecné obchodní podmínky vypracované odbornými nebo zájmovými organizacemi nebo odkazem na jiné obchodní podmínky, jež jsou stranám uzavírajícími smlouvu známé nebo k návrhu přiložené

20. Podľa § 369 ods.1 ObZ je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvně stanovena sazba úroku z prodlení, je dlužník povinen platit z nesplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského.

21. Podľa § 517 ods.2 zák. č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníku, jde li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, nemí-li podle tohoto zákona povinen platit poplatky z prodlení; výši úroku z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

22. Podľa § 1 Nařízení vlády č. 163/2005 Sb. ze dne 23.3.2005, kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb. kterým se stanoví výše úroku z prodlení a poplatku z prodlení podle občianskeho zákonníku, výška úrokov z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej Českou národní bankou, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškание dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národní bankou a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroku.

23. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

24. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti. Medzi žalobcom a žalovaným vznikol dňa 26.01.2012 záväzkový vzťah zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXR. Na zmluve je podpis osoby Č.É.Š. - majiteľa účtu (č.l. 8). Rovnaký podpis je aj na žiadosti o poskytnutie úveru (č.l. 9), a tiež na doručenke platobného rozkazu (č.l. 119). Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania vo výške 15.000,- CZK. Žalovaný porušil dohodnuté zmluvné podmienky, keď si riadne nesplnil svoje záväzky v nesplatených prečerpaných peňažných prostriedkoch, čím mu vznikol dlh na poskytnutom úvere v celkovej sume 20.326,49 CZK (istina spoločne s riadne dohodnutým úrokom vo výške 18,90 % k úveru a s poplatkami). Súd mal preukázané, že žalobca vyzval dňa 08.09.2015 žalovaného na úhradu dlhu a z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 02.11.2015 súd zistil, že žalobca vyhlásil svoju pohľadávku za splatnú dňom 30.10.2015. Žalobca uplatnil pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy o úvere, pričom táto zmluva obsahovala výšku úroku, úroky zo zmluvy boli riadne dohodnuté a na podporu svojich tvrdení predložil patričné dôkazy. Žalovaný v podanom odpore zo dňa 26.10.2018 uviedol, že si nie je vedomý uzatvorenia zmluvy o úvere č. 0XXXXXXXR zo dňa 26.01.2012, nedisponuje takýmto dokumentom a dokument nie je ani doložený medzi dokumentmi žalobcu, avšak následne žalovaný nepredložil žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, nedostavil sa na žiadne pojednávanie v predmetnej veci, neprodukoval žiadne dôkazy o tom, že by zmluvu nepodpísal a že by podpis na zmluve nebol jeho, v dôsledku čoho by medzi ním a žalobcom nevznikol úverový vzťah, z ktorého bola uplatnená pohľadávka. Žalovaný nepredložil dôkazy o tom, že by pohľadávku uhradil, ani že by pohľadávka zanikla iným spôsobom. Na základe vyššie uvedeného súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20.326,49 CZK. Je zrejmé, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej istiny vo výške 15.000,- CZK a z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 15.000,- CZK od 28.11.2016 do zaplatenia s poukazom na ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníku ČR a ustanovenia § 1 Nařízení vlády č. 163/2005 Sb.

25. Žalobcom uplatnený zmluvný úrok z úveru vo výške 18,90 % ročne zo sumy 15.000,- CZK od 28.11.2016 (po zosplatnení úveru) do zaplatenia na základe zmluvy o úvere súd nepovažoval za dôvodný. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dojednanú dobu trvania úverovej zmluvy. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany

veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, a dlžník - spotrebiteľ stráca výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ich okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť veriteľovi namiesto úrokov z úveru, úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru. Právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatnenia istiny úveru a následne má žalobca ako veriteľ právo už iba na úrok z omeškania. Nakoľko súd má za to, že žalobca nemá nárok na zmluvne dohodnutý úrok z úveru odo dňa zosplatnenia, keďže úverový vzťah medzi žalobcom a žalovaným zanikol zosplatnením úveru, súd žalobu v časti žalobcom uplatneného úroku vo výške 18,90 % ročne zo sumy 15.000,- CZK od 28.11.2016 do zaplatenia zamietol.

26. Podľa § 232 ods. 3 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

27. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p., ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

28. Žalovaný v konaní nepožiadaval o možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach a taktiež súdu nepredložil dôkazy odôvodňujúce možnosť povoliť splácať pohľadávku v splátkach v zmysle § 232 ods. 4 C.s.p. Preto súd rozhodol o lehote plnenia priznanej pohľadávky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p.

29. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi podľa pomeru jeho úspechu vo veci priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

32. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, vo dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).